

norsk

Nr. 7-8

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

FACIT 1961 leveres 22. august.

Ny utvidet utgave. Omfatter nå 356 sider med et stort antall nye spesialklisjeer. Av spesiell interesse er Island, Grønland og Færøyene som er fullstendig omarbeidet.

Mange nye interessante prisnoteringer som gjør at De bør følge med for Deres samlings skyld.

4 ganger om året gratis FH-nytt som gir Dem mange interessante artikler og tips for komplettering av Deres samling.

Bestem Dem for Facit. Den er trykt og solgt i større opplag enn noen tidligere frimerke katalog i Sverige. — Facit fås hos bok- og frimerkehandlere med Wennergren—Cappelen A/S, Oslo, som hovedforhandler.

Uforandret pris nkr. 12,40, inklusive omsetningsavgift.

Forlag

FRIMÄRKSHUSET A/B

Tel. 11 05 99, 11 41 50 Mästersamuelsgatan 3, STOCKHOLM Postgiro 53 301

Engrossalg : Mästersamuelsgatan 1, STOCKHOLM Tel. 21 16 60 Postgiro 39 03 01

JULI/AUGUST 1960

PRIS KR. 2.00

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Forretningsfører O.r.sakfører LEIV A. BRECKE, Torggt. 1, OSLO

Bladet sendes gratis til medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Arsabonnement Norge kr. 16,—. Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20,—.

Annonsepriser—Advertising rates:

1/1 side (page) kr. 150,—, 1/2 kr. 80,—, 1/4 kr. 50,—, 1/8 kr. 30,—, 1/16 kr. 20,—, payable in Norwegian kroner or foreign exchange at current rates.

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr linje, minimum kr. 5,00, (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita).

Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsføreren i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69 268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

INN H O L D

	Side		Side
Litt av posthornet historie	91	Slutt for i år	100
Den ansvarlige og den uansvarlige	92	Med enerett klubbstyrene	103
På gjennomreise Mr. Purves	93	Bokhyllen	104
Frimerkepressen går	94	Brev fra leserne	105
Rakettpost	97	Særstempler	107
Frimerkeutstillinger	97	Meldinger fra Postverket	107
Londonutstillingen	98	By- og bygdenytt	108
Skipsmarkene	100	Europa-merkene	109
Frimerkekrig USA—Tsjekkoslovakia	100	1961-katalogen på trappene	109

(Redaksjonen avsluttet 4. august).

BYTTERINGEN TAASTRUP — DANMARK

Vi optager nu ogsaa norske samlere i vores byttering — og beder interesserede skrive efter bytteregler, eventuelt prøvesending.

*Byttingen Taastrup - Parkvej 29,
Taastrup - Danmark.*

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.

Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— februar 1960 —

*utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salgs i alle frimerkeforretninger.*

Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (mars 1960)
over brukte og ubrukte frimerker samt
førstedagsbrev sendes mot 70 øre
i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

Redaksjonens adresse: Postboks 49, MINDE—BERGEN

NR. 7/8

JULI/AUGUST 1960

19. ÅRG.

Litt av posthornets historie.

Av Asbjørn Aarak.

Tar vi en oversikt over de frimerker som er utgitt overalt i verden, vil vi ofte finne et spesielt merke eller emblem som symboliserer post og postverk. Nemlig posthornet.

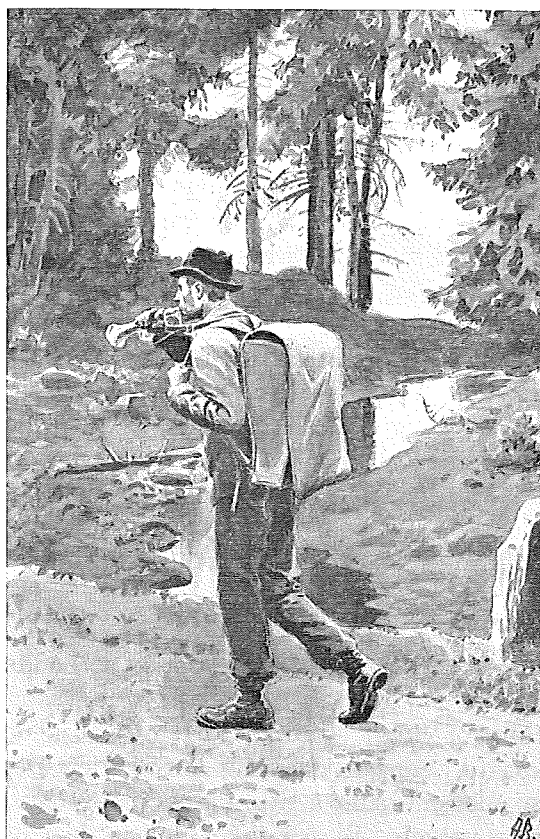
Vi kjenner det fra våre egne frimerker hvor det har gått igjen inntil det kjedsommelige. Det er vel ikke et posthorn i hele verden som er blitt gjenstand for så intens granskning som posthornet i våre frimerker. I Norgeskatologen finner vi både skraverte og uskraverte posthorn, med og uten oppgravert schallstykke o.s.v.

Dette at postens emblem skal være et horn, et musikkinstrument, er i grunnen ganske pussig, men det er slike ting vi vanligvis ikke tenker over. Post og posthorn er begreper som er nøye knyttet sammen.

Det kunne kanskje være interessant å se litt nærmere på hvorfor og hvordan dette hornet har fått sin tilknytning til posten.

Posthornet er i sin opprinnelse meget eldre enn noe postverk, og vi kan følge dets musikalske stamtre tilbake lang inn i oldtiden. Det var først kjent som jegerhorn, et alminnelig dyrehorn, med noen ganske få toner. Den sirkelrunde formen fikk hornet først i midten av det femtende århundre og tilknytningen til posten er av enda nyere dato.

I middelalderen hadde en ennå ikke noe ordnet postverk. Konger og fyrster sendte

sine skriftlige meddelelser med egne bud, mens andre måtte selv sørge for å få sendt brevene sine rent leilighetsvis. I slutten av middelalderen var det helst klostrene, universitetene og handelsmennene som hadde kontakt med utenverdenen og som

Fortsatt side 101.

Den ansvarlige —

— og den **U**nsvarlige.

«Folk e' løgne» heter en overskrift i en av landets største aviser. Under denne titlen serveres daglig en historie om folks mange egenheter. Hvorvidt vi samlere har hatt den ære å være presentert der vet vi ikke, men underlig ville det være om vi skulle gått fri. Sant å si så må vi vel i vanlige folks øyne ta oss noe «løgne» ut. Tenk samle på små papirlapper og enda til brukte sådanne, jo vi er nok «løgne».

Det er jo helt uforståelig for oss som er bitt av frimerkebasillen at noen kan syns at vi er merkelige. For oss fortøner det seg som den naturligste ting av verden at voksne karer med sundamuskler og hår på brystet leter etter fluelorter på papirlapper som våre oldeforeldre slikket på. Hva sier dere imidlertid om en voksen mann som samler på knapper? Jo, *han* er selvsagt løyen og bør hurtigst mulig komme i spalten. Vi har en venn som har landets, kanskje Nordens største knappesamling. Hvorfor er det merkeligere å samle på knapper enn på frimerker? Fordelen med knappene er at de kan brukes mange ganger. Eller hva med å samle på appelsinetiketter? Det passer for barn — er vel det gjengse svaret. Og fyrstikkmerker? Den hobbyen kan vi vel forbigå i stillhet, ingen bruker fyrstikker lenger, i dag skal det være lightere, helst utenlandske og med monogram.

Slik kunne vi fortsette. Vår kone hadde det en tid med å samle på pene esker. Hvorfor ikke? Hun måtte slutte, eskene vokste henne bokstavelig over hodet. Det er noe som heter å sitte i glasshus — og vi gjør vel det. Vi må ikke hovre overfor andre former for samling. Vi må vise toleranse — ikke slå oss for vårt bryst og si at *vårt* samlerområde, the king of hobbies, er det eneste sanne.

Det var mens vi satt og bladet i en katalog som var kommet til anmeldelse at vi måtte stikke fingeren i jorden. «Katalog

der Vignetten zu den Olympischen Spielen» het den. Vi var just i ferd med å skrive at dette er noe erkevrøvl uten enhver verdi. Kast ikke bort penger på slike tåpeligheter. Tenk olympiske etiketter — katalogen er fin den — mange gode avbildninger — greit ordnet, i så henseende et eksempel til etterfølgelse for mange frimerkekataloger. For alt det vi vet er den sikkert komplett helt fra olympiaden i Aten i 1906 til Melbourne i 1956. En ypperlig oppslagsbok for interesserte. Hvorfor reagerte vi da så sterkt? Den eneste feilen ved boken var adressen. Dette har nemlig intet med filateli å gjøre.

På annen plass i bladet har vi et inserat om rakettpost. Er nå *det* filateli? Nei, men kan det kalles post? Det er smarte folk som har laget snurrepiperier for å lure de dumme frimerkesamlerne. To dollars takk. Hva så med ballongferden til Norsk Aero Klubb? Filatelistisk tøys, ballongferden hadde ingen postal hensikt. Osv., osv.

Vi fordømmer ingen. La folk samle på rakettpostetiketter og Morokulien og ballongferder — og knapper. I det hele tatt la enhver samle på det og på den måten som passer han eller hun best — bare ikke kall det filateli eller frimerkesamling.

Suksessfull frimerkesesong hos

H. Hammer, London.

Med lot nr. 594 som ble solgt 19. juli avsluttet Hamer sesongen med en totalomsetning på 425,052 eller med andre ord knappe 10 millioner kroner. Dette er den nestbeste sesong i London, og det indikerer det sterke marked for sjeldne merker som det er for tiden.

Den høyeste individuelle pris for enkel lot ble oppnådd for en unique ubrukt 43 blokk av England 1d black 1840 (verdens første frimerke). Blokken ble funnet av major St. Mauer i en gammel reisekoffert i Devon. Den ble solgt for £ 4.400 (kr. 88.000,—). Det er auksjonsrekord for et enkelt klassisk britisk objekt.

På gjennomreise.

**Juryemedlem J. R. W. Purves
på vei til „London 1960“.**

— Oh, it's marvellous! And the view from Fløien....

— Mange takk, men vi antar at De, mr. Purves ikke er kommet den lange veien fra Australia for å si pene ting om landet vårt?

— Well — hensikten med besøket i Bergen er nok for en stor del å hilse på min gode venn Abr. Odfjell, likesom jeg i Oslo snakket med Arnstein Berntsen, i Kjøbenhavn, i Stockholm.... Turen startet imidlertid med et besøk på den internasjonale frimerkeutstillingen i Johannesburg.

— Og nå skal De altså skille klinten fra hveten i London.

— Det er sikkert ikke så mye klinte der borte. Som oftest er det forresten ikke så vanskelig å finne frem til de beste.

— Det skulle jo være noe å velge mellom blant en million merker til en antatt verdi av 20 millioner kroner.

— Well, det er nå medregnet The Royal Collection og Court d'Honneur, men selvfølgelig blir det nok igjen. Nå er vi nok som rimelig er ikke alltid enige i juryen heller. Min oppfatning er at vi må legge større og større vekt på studiearbeidet hos utstillerne. Det er ingen prestasjon å grave til seg *kjente* sjeldenheter.

— Studiearbeide ja. Der er De jo på hjemmebane. Deres forfatterskap er imponerende.

— Well, jeg begynte i min ungdom med noen tidsskriftartikler og siden har jeg fortsatt. Det er meget morsomt skjønner De.

— Ja, vi forstår at De liker både å forske og skrive. I en liste over filatelistisk litteratur siden 1950 i utstillingskatalogen for «London 1960» er De først opp med hele 6 bøker.

— Som sagt jeg liker det, og jeg mener vi må legge mer vekt på selvstudium enn tidligere.

— De mener at det må bli slutt på indirekte å kjøpe medaljer?

— De har vel hørt om den utstilleren som fikk en gull, en sølv og en bronsemedalje. En venn spurte ham hvorfor han ikke hadde kjøpt inn slik at han fikk 3 gull. — Jeg er da ordentlig samler — samlingen skal være komplett — én medalje av hver kvalitet, var svaret. — Vi har altfor få forskere innen filateli i dag. Slagordet er kvalitet, og hva er resultatet? jo, en masse merker med små defekter går i bosset, og verdifullt forskningsmateriale går tapt for ettertiden. Det verste jeg har sett i så henseende var en trestrip av et meget godt merke, den eneste kjente — neste gang jeg så den på en utstilling var det ene merket fjernet fordi det hadde en liten defekt. Ved hjelp av det tredje tapte merket kunne vi ha kommet godt igang med rekonstruksjonen. Hva betyr vel en tagg eller to, en tynn flekk eller en rift hvis merket er et bevis eller et viktig ledd i kjeden? Og alt ødelagt på grunn av uvitenhet. Selvsagt skal en velge et prima merke fremfor et defekt, men kast ikke det mindre gode før en har fått et prima av samme type.

— De er oppmerksom på at det er kjettersk tale De fører?

— Ja, la gå. Jeg er enig i at en samling skal ha god kvalitet, men ikke kvalitet for enhver pris. Hvor kommer filateli til å stå om noen år hvis vi slapper av på kravet om kunnskaper og selvstendig forskning

Det blir bare pengemakten som kommer på utstillingene.

— Hva mener De om at pengesterke amerikanere kjøper opp det som finns av sjeldenheter?

— Det er ikke riktig. For noen år siden gikk strømmen vestover, men i det siste året særlig, er mye kommet tilbake. Sikkert har «London 60» hjulpet til med å trekke merker tilbake til Europa. Husk at hele 5 fantastisk store Englands-samlinger stilles ut der borte for første gang. *Og alle eies av englendere.*

— Hvem vinner så i London?

— Det er ikke godt å si selvsagt, men englenderne setter nå alltid mye inn på å vinne på hjemmebane. Skal vi tippe på nei, la oss vente å se.

— Så tilslutt noen ord om Deres egen klubb.

— Well, jeg er medlem av The Royal Philatelic Society of Victoria. Det er ingen stor klubb, vi er ca. 250 medlemmer, altså litt flere enn her i Bergen. Nå er jo byen vår atskillig større, men så har vi til gjengjeld også flere klubber. Jeg er meget imponert over det biblioteket dere har

Fortsatt side 108.

Frimerkepressen går.

Norge.

Den 27. august kommer endelig skipsfartsmerkene som vi tidligere har nevnt i nummer 2 og 3. Merkene er tegnet av professor Arne Holm og er i dobbelt merkeformat. Verdiene er 20 øre grå, 25 øre grønn, 45 øre rød, 55 øre gulbrun og 90 øre blå. Der vil også denne gang bli adgang til førstedagsstempling.

Den 19. september kommer også Norges bidrag til Europaserien. Det blir ett merke i verdien 90 øre med blå farge.

Danmark.

Den 1. august utga det danske postverk et 30 øres frimerke til minne om 100-årsdagen for Niels R. Finsens fødsel. Formatet er som vanlig for jubileumsmerker og fargen er rød.

Den 16. august vil der bli utgitt et blått 60 øres merke i anledning av at Verdenssunnhetsorganisasjonens (WHO) regionalkomité for Europa holder sitt 10. møte i København i dagene 16.—20. august.

Det danske Europamerke kommer også 19. september. Verdien er 60 øre i blå farge.

Finnland.

I anledning president Urho Kekkonens 60-årsdag utkommer den 3. september et 30 mk merke med bilde av fødselsdagsbarnet.

Finnene kommer med to Europamerker i verdiene 30 og 40 mk. Utgivelsesdagen er som de andre den 19. september. Opplag for begge 3 millioner.

Den 13. oktober er det gått 150 år siden den finske folkeskolens far, pastor Uno Cygnaeus ble født. Post- og Telegrafstyrelsen vil minnes dagen med et frimerke i verdien 30 mk. Tegningen er utført av Europamerkevinneren Pentti Rahikainen. Opplag 2 millioner.

Island.

Den 19. september utkommer årets Europamerke, og Island er det første land som sender oss melding om dette. De islandske merker blir trykket av Courvoisier i Sveits, og der utgis 1½ mill. kr. 3 grønn og 750 000 kr. 5,50 blå.

Sverige.

Til 100-årsdagen for Gustaf Frødings fødsel, den 22. august utkommer der to nye frimerker i verdiene 30 øre og 1 kr., 40 øre. 30 øres merket utgis såvel med tosidig som med tresidig tagging

(henholdsvis ruller og frimerkehefter), mens 1 kr. 40 øres merke bare forekommer tosidig tagget. Fargene er henholdsvis brun og olivengrønn og formatet som vanlig for svenske jubileumsmerker.

Australia.

Den 18. august utkommer et blått 5d merke med bilde av en speiderpike og Lord Baden Powell i anledning 50-årsjubileet for pikespeiderbevegelsen.

Belgia.

Den 30. juni utga det belgiske postvesen en serie på 8 merker i verdiene 10c, 40c, 1F, 2F, F2,50 3F, 6F og 8F i anledning Kongos uavhengighet denne dag. Merkene viser kongoleserne i forskjellige yrker.

Dahomey

er et av de mange land som har overlatt sin frimerkepolitikk til den driftige herr Lehmann i New York. Under hans ledelse har de utgitt et 5 F merke til minne om 10-årsdagen for det tekniske samarbeid i Syd-Sahara. Det er også utgitt et 25 F merke i anledning 1-årsdagen for samarbeidet mellom de 4 afrikanske republikker Dahomay, Elfenbenkysten, Niger og Volta. Merket viser de 4 lands nasjonalflagg.

Forenede Nasjoner.

Den 24. oktober vil det bli utgitt 2 frimerker, 4 c og 8 c og et miniatyrark til minne om 15-årsdagen for opprettelsen av De Forenede Nasjoner.

Den 9. desember vil det bli utgitt 4 c og 8 c frimerke til ære for den internasjonale gjenoppbyggingsbank.

Samtidig melder FN postadministrasjon at merkene til ære for den internasjonale domstol som skulle utgis den 24. oktober nå vil bli utgitt i februar 1961.

Frankrike.

Den 15. juni utkom et rødt og grått frimerke i verdien 0,25 NF. Merket er en ny verdi i den kurserende serie og er en variasjon av jengangeren Marianne. Den 11. juli utkom et merke i verdien 0,25 NF i anledning de olympiske leker i Roma. De franske Europamerkene kommer 17. september. Her blir det to verdier og de blir N.F. (Nyfranc) 0,25 og 0,50 beregnet for innenlands og utenlandsporto.

Ghana.

Under Lehmanns driftige ledelse utga Ghana den 1. juli en serie på 4 merker i verdiene 3d 1/3d, 2/— og 10/— i anledning republikkens innførelse denne dag. De samme 4 merker blir også utgitt utagget i et miniatyr-ark.

Haiti.

I august 1959 bestemte Haitis regjering seg for å skaffe opplæring for det store antall analfabeter i landet. Analfabetismen har virket som en mur som har hindret økningen av faglært arbeidskraft i industrien, har umuliggjort utviklingen for et tidsmessig helsevesen og på alle andre måter hindret en naturlig utvikling for den store middelklasse i landet. En tid har der vært i bruk frimerker i verdiene 5 c og 10 c med ordet ALPHABETISATION, diagonalt over et bunntrykk av alfabetets bokstaver. Disse merker har vært tvungen tilleggsporto på alle brev. For å få flere penger inn til formålet utga Haiti den 5. juli restopplaget av flyktningearmerkene med over-

trykk ALPHABETISATION diagonalt på merket samt tilleggsverdi. Flyktningemerkene besto av 4 merker nemlig alminnelig post 10 c og 50 c og luftpost 50 c og 1 g. Serien har fått overtrykket i rødt med + 20 c i samtlige verdier og i sort med + 30 c, slik at det komplette analfabetserie altså består av 8 merker.

Israel.

I anledning det jødiske nyttår 5721 utkommer det en serie på 3 verdier, nemlig 7 ag, 25 ag og 40 ag med bilde av de israelske konger Saul, David og Salomon. Utgivelsesdato er ikke oppgitt, men det er vanlig å sende nyttårshilsen i Israel på dette tidspunkt.

Til minne om 100-årsdagen for dr. Theodor Herzls fødsel vil det bli utgitt et merke i verdien 25 ag med bilde av doktoren. Han var grunnlegger av sionist-bevegelsen og har skrevet bøker bl. a. «En jødisk stat», hvor han forutså gjenopprettelsen av Israel. Han er begravet på Herzl-fjellet i Jerusalem.

Italia.

Den 25. juni utkom en serie på 9 merker i anledning den 17. olympiade som finner sted i Roma i tiden 25. august til 11. september. Verdiene 5 L, 10 L, 25 L, 60 L og 150 L er trykket i dyptrykk og viser foruten de olympiske ringer også de nye sportsarenaer og palasser som er bygget for Olympiaden. Merkene er trykket i to farger. Verdiene 15 L, 35 L, 110 L og 200 L er ståltrykk og viser oldtidens atleter. De 4 sistnevnte merker er ensfargete.

Den 25. juli ble det utgitt et 30 L frimerke i anledning 100-årsdagen for Botegos fødsel.

Jugoslavia

utga den 22. juni et 20 d merke i anledning 90-årsdagen for Lenins fødsel. Merket er trykket i sortgrønn farge og har et opplag på 3 mill. Den 23. august utkommer en serie på 3 merker i verdiene 15, 20 og 40 dinnar, de to første i et opplag på 1 mill. og den siste på ½ mill. i anledning den første kjernefysiske utstilling. — Merkene viser deler av forskjellige atomreaktorer.

Maldive Islands.

Disse øyer som ligger like utenfor Ceylon, var tidligere engelsk koloni, men forlot Samveldet for å bli republikk. Imidlertid måtte de ganske snart be pent om å bli opptatt i Samveldet igjen da de finansielt ikke kunne klare seg alene. Maldivene består av tusenvis av små øyer og har alltid begeistret de få utlendinger som har besøkt dem. For å rette opp sine finanser har øyene nå latt opprette et frimerkesalgskontor i New York under ledelse av den notoriske Lehmann. Som alle andre land under Lehmanns innflytelse får de det meget travelt med å sprøyte ut massevis av frimerker på verdensmarkedet. I juli kom en serie på 11 kurserende merker med bilder av kjente byggverk på øyene i verdier fra 2 Rupees til 10 Rupees. Samtidig lover de også merker pålydende 25, 50 og 100 Rupees samt portomerker. I august vil maldivene utgi sine første minnemerker og begynner med en noe forsinket utgave til verdens flyktningear. Serien består av 8 merker til et samlet pålydende av 2,10 Rupees. Lehmann lover også en olympiade-utgave fra så skulle det være noen som har et tomt album de vil fylle fort, bør de begynne å samle Maldive Island snarest.

Nederland.

I anledning det internasjonale år til hjelp for åndsvakesaken utkom den 18. juli 2 frimerker i verdiene 12 og 30 c. Merkene vil være til salgs til og med 13. august, men være gyldige til 31. desember 1961.

Nederlandsk Ny-Guinea

utgir den 1. september 4 frimerker med sommerfugl-motiv i verdiene 5 + 5, 10 + 5, 25 + 10, og 30 c + 10 c til inntekt for sosialt velferdsarbeid i landet.

Nord-Viet-nam

har utgitt et frimerke i anledning 90-årsdagen for Lenin. Den 3. mai utkom et merke pålydende 12 xu i anledning det 2. valg av representanter til nasjonalforsamlingen. Motivet er en hånd som slipper stemmeseddelen i urnen. Den 3. mai utkom 2 frimerker pålydende 8 xu og 12 xu til minne om opprettelsen av Røde Kors med bilde av en Røde Kors søster. Den 19. mai kom så 3 frimerker i anledning president Ho Chi Minh's 70-årsdag. Verdiene er 4 xu og 2 ganger 12 xu og viser presidenten bl. a. omringet av barn som hyller ham med blomster. I samme anledning utkom også et miniatyr-ark med presidentens bilde og signatur i et opplag på 50 000 eksemplarer. 4 xu verdien i serien ble utgitt i bare 200 000, mens de to 12 xu verdier kom i et opplag på 1 mill. hver.

San Marino.

Den 23. mai utga San Marino sin olympiadeserie bestående av 14 merker alle med sports-motiver. Til tross for et opplag på 200 000 serier d.v.s. mere enn dobbelt så stort som vanlig opplag, er allerede de to høyeste verdier utsolgt og handlerbestillingene måtte reduseres med 20 %. Verdiene er, alminnelig post 1, 2, 3, 4, 5, 10, 15, 25, 60 og 110 L og luftpost 20, 40, 80, og 125 L.

Den 1. juli utkom en serie på 6 merker, nemlig vanlig post 30, 45, 60, 115 og 150 L og luftpost 200 L. Merkene ble utgitt til ære for Lyons Club.

Somalia

den tidligere italienske koloni og det engelske protektorat, Somaliland, som fikk sin politiske uavhengighet den 26. juni etter 70-års britisk styre, slo seg sammen den 1. juli til en ny fri nasjon, Somalia. Dette ble ved herr Lehmanns hjelp behørlig feiret med utgivelsen av 4 nye frimerker.

Suriname

er også ledet av herr Lehmann på det filatelistiske område, og de feiret sin frihet den 1. juli med utgivelsen av frimerker pålydende 10 c og 15 c med bilde av henholdsvis landets nye flagg og dets nye våpenskjold. Merkene vil være til salgs i tiden 1.—31. juli.

Tsjekkoslovakia.

Den 24. mai utkom 2 merker i verdiene 30 og 60 h i anledning valgene til nasjonalforsamlingen. Den 26. mai utkom også 2 merker i verdiene 30 og 60 h og 1 Kcs. Samme dag utkom det også en serie på 3 merker i verdiene 1, 1,80 og 2 Kcs med sportsmotiv i anledning olympiaden i Roma. Endelig utkom 11. juli 2 merker pålydende 60 h og 1 Kcs i anledning frimerkeutstillingen i Bratislava 24. september—9. oktober i år. På 60 h merket er avbildet 1 Kcs frimerket og dette merket gjengir 10 Kcs merket med bilde av slottet i Bratislava, som ble utgitt i 1936.

Tyskland (Berlin).

utga 30. juni et 20 Pf merke til minne om borgermesteren dr. Walter Schreiber som døde den 30. juni 1958.

Tyskland (Folkerepublikk)

utga den 23. juni 4 merker i anledning stabel-avløpningen for det første «Kraft durch Freude» skip. Verdiene er 5 Pf, 10 + 5 Pf, 20 + 10 Pf, og 25 Pf. Tilleggsverdiene går til inntekt for videre utbygging av ferieskip.

Tyskland. (Forbundsrepublikk).

I anledning den 27. eukaristiske verdenskongress utkom den 30. juli 2 frimerker pålydende 10 og 20 Pf med innskriften pro mundi vita. Den 8. august utkom 4 merker i anledning Olympiaden. Verdiene er 7, 10, 20 og 40 Pf, og motivene er de olympiske ringer og sports-skikkelser.

U. S. A.

Den 12. august utkommer et nytt 7 c luftpost i ark. Fargen er rød. Den 19. august kommer samme merket i hefter og den 22. oktober kommer merket også i ruller. Den 28 august kommer et 4 c merke i anledning Verdens Skogkongress. Fargen er grønn. Den 16. september utkommer et 4 c merke i anledning 100-årsdagen for Mexicos uavhengighet, 26. september 4 c til 100-årsdagen for den japansk-amerikanske pakt, 8. oktober 4 c og 8 c Paderewski i Champion of Liberty — serien, 18. oktober 4 c Boys Club of America, 1. november 4 c Camp Fire Girls, 7. november 4 c og 8 c Garibaldi i Champion of Liberty-serien og 25. november 4 c i serien berømte amerikanere, denne gang Andrew Carnegie

Østerrike.

Den 4 juli utkom et frimerke pålydende 1.50 S i anledning 100-årsdagen for komponisten Gustav Mahlers fødsel. Merket er trykket i dyp rødlig-brun farge i et opplag på 3 mill.

I serien store østerrikere utkom den 12. juli et 1.50 S merke i anledning 300-årsdagen for kirkebyggmesteren Jakob Prandtauers fødsel. Farge og opplagstall som for det foregående merke. Den 3. august feiret Østerrike 25-årsdagen for åpningen av veien over Grossglocknerpasset i Alpene med utgivelsen av et frimerke pålydende 1.80 S. Fargen er blålig-grønn og opplaget er igjen 3 mill. Merket viser et motiv fra veien over Alpene.

Yul Brynner,

den verdenskjente filmskuespilleren med biljardkulen er en meget ivrig filatelist. Sin samling «United Nations» som er verdsatt til \$ 500.000, har han lovet å låne til enhver utstilling som vil arbeide for FN og WRO (flyktninge-organisasjonen).

Han avslutter i disse dager innspillingen av filmen «The magnificent Seven», og forteller at det blir siste filmen i år. Resten av 1960 vil han ofre for flyktningehjelpen i Geneve — og på å utvide frimerkesamlingen sin.

Rakettpost.

Fra Stamps Vol. III No. 2 av 9/4/60, har jeg sakset følgende angående de nye vyer for postbefordring som uvilkårlig fenger en viss interesse i «Rakettalderen».

I forb. med en større artikkel om Interpex, som avholdt stor frimerkeutstilling i New York i dagene 25—27de mars i år, skriver min gamle venn H. L. Lindquist, følgende:

The Rocket Research Institute, inc., Glendale, Calif, arrangerte en særskilt rakettflyvning med transport av 8000 konvolutter fra Reno, Nevada, til Interpex. Konvoluttene blev fløyet til New York ombord i American Airlines jetflaggskib, og avstemplingen forteller dette, i tillegg til denne anførsel: «Fløyet pr. rakett/25de mars 1960.»

4 brevbærende raketter blev benyttet, og de blev betegnet som: Interpex No. 1, 2, 3, 4; og hver enkelt av dem transporterte 2000 konvolutter.

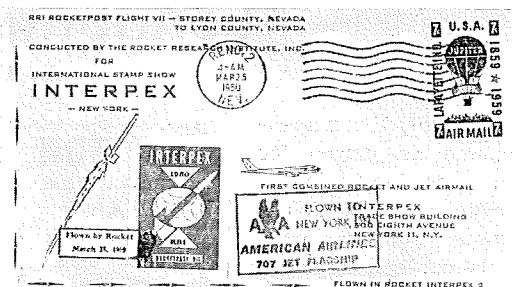
Disse siste blev levert av Rocket Research Institute Flight Test Range, i Storey County, Nevada til Lyon County Nevada, hvor de blev frigjort fra beholderne og stemplet på Reno postkontor. Deretter blev brevene fløyet av United Airlines tur No. 358 til San Francisco, og blev det spesielle postkolli som inneholdt konvoluttene anbragt ombord i en av American Airlines Boeing 707 jetflaggskib, tur No. 14 for transport til Interpex.

De 4 raketter er identiske med de to Olympia raketter som så vellykket blev sendt fra Nevada til California av instituttet under en snestorm den 18de februar 1960, som en erindring om åpningen av de olympiske leker i Squaw Valley. De olympiske raketter transporterte 1000 konvolutter hver.

Interpex-konvoluttene blev solgt under arrangementet, og noen av dem er fortsatt tilgjengelig for \$ 2,— pr. stk., fra Industrial Exhibitions, Inc., 17 East 45th Street, New York, N. Y. Hele Interpex-utstillingen var vel planlagt, og administrert med profesjonell dyktighet. Der var mange trekk som ga den en særstilling i relasjon til lignende foretagender i tidligere tider, og direktøren: Herbert Rosen, inkasserte lykkønskninger for sin vidsynthet og den mesterlige måte hvorpå han realiserte de idéer som han selv hadde lansert.

Det er vor overbevisning at vi alle kan se teppet gå opp for nye horisonter ved fremtidige arrangementer planlagt av ham.

H. Thrap-Meyer.

Frimerkeutstillinger.

«Mobria Berlin 1960» – internasjonal motivutstilling 26. august — 4 september. Her vises betydelige samlinger innenfor følgende motivområder:

- 1) Motivsamlinger generelt.
- 2) Europa-UNO.
- 3) Flygevesen (flyhistorie, raketter, satellitter).
- 4) Religiøse motiver.

Utstillingen har stort program: frimerkebørs, handlerstands, byttemuligheter, auksjoner, foredrag, omvisninger og fester, så «Berlin ist eine Reise wert...» som det heter i utstillingsprogrammet. Man vil få se hva motivsamling virkelig er og hvilken interessant gren av filatelen man her står overfor. Vil man som filatelist følge med og forstå sin tid bør man ikke neglisjere motivsamlerne.

Odd Graham.

Juvaba 60.

I Salzburg i Østerrike, Mozarts skjønn by, vil det i tiden fra 27. august til 4. september bli avviklet en meget stor internasjonal frimerkeutstilling.

Utstillingens motto er «Europatanken», og den er åpen for deltagelse fra hele vår gamle verdensdel.

For sene turister anbefales både byen og utstillingen på det beste.

Utstillingens adresse er: Juvaba gabelsbergerstrasse 30/1, Salzburg, Østerrike.

«CIF 60»

1er Congreso Internacional de Filatelia.

Følgende norske samlere fikk medaljer i Barcelona: Hilmar Nilssen, Kristiansand S, sølvmedalje. Agnar Presterud, Tromsø, forsølvet bronse. Odd Graham, Oslo, 2 bronsemedaljer (motiv).

Apoteker og postmester.

Etter Lars Sundts død i 1850 var apoteker- og postmesterstillingen i Farsund slått sammen helt fram til 1879.

I denne tiden fungerte Meyer, Parelius og Nissen både som apoteker og postmester. Senere var Jens P. Aug. Jarman postmester 1879—91, og Nicolay Jacobsen fulgte etter T. J. T. Knudsen 1891—99, som bestyrte postkontoret i tiden fra 1899 til 1905. (Etter Th. Brøvig's rederi i «Farmand» 16. juli 1960.)

A. O.

Londonutstillingen.

Av Abr. Odfjell.

Abr. Odfjell var æresmedlem av juryen for den store internasjonale utstillingen i London i sommer. Han har vært så elskverdig å sende oss denne reportasjen der han forteller om sine inntrykk fra denne store frimerkemønstringen.

De som var så heldig å være tilstede ved London International Stamp Exhibition, vil ha lykkelige minner om de store sjeldenheter, om vår hobbys internasjonale verdi, og mangesidige tegn på engelsk gjestfrihet. Under presidium av Ewart Gerrish, O. B. E. med miss Ellen J. Ewans, utstillingskomitéens vakre og alltid effektive sekretær og dr. Enzo Dienna, juryens sekretær og tolk, var det et enormt arrangement som hadde bygget opp utstillingen fra det første frø til hva det var nu, et komplett arbeide lavet av samlere og handlere etter et langt og frivillig arbeide, kanskje tyngst ved innspurten og under utstillingen. Vi, gjestene, kunne bare beundre hvor knirkefritt alt gikk.

Det er ikke noen frimerkeutstilling som trekker så mange utenlandske utstillere og gjester som London. Det var Sir John Wilson, Bart. K.C.V.O. som åpnet the London International Stamp Exhibition i det store, moderne Royal, Festival Hall, på sydbredden av The Thames. Utstillingen hadde 1170 rammer og 470 utstillere. Det var oppsatt 35 gull, 35 gull/sølv og så mange forgylt, sølv, bronze og diplomer som juryen hadde bruk for. I *Court of Honour* var the Royal Collection i en egen åttekantet monter, hvor britiske koloniers frimerker av 1860, ett hundre år gamle, briljerte med sine sjeldenheter, som satt en høy standard, ikke alene for *Court of Honour*, men for den hele utstilling. Her var to norske utstillere, herr Aage Biering's prektige Norge nr. 1 med 15—20 praktfulle ubrukte inklusive et par og herr Lars J. Amundsen, nå bosatt i Sveitz, med en ramme «verdens sjeldenheter». Disse var forbausende store, vakre og allsidige. Her var bl. a. 10 blokken Norge nr. 1 som i 1924 var utstillet på Kristianiautstillingen. Denne har i alle år tilhørt herr Amundsen. Dr. D. Vigeland fikk «gull/sølv» for sin Norge nr. 1 som fyllte tre rammer av vårt mest interessante frimerke. Det var ubrukt og brukt, fire 4 blokker (hvorav et på brev) talte jeg, striper av høyeste kvalitet, rekonstruerte

ark, varianter og poststempler, som fikk munnen å løpe i vann. Dertil en ramme fylt av sjeldenheter på brev. *Forgylt* ble tildelt vårt forbunds president, herr Arnstein Berntsen, for hans rike og store samlinger av de tyske stater. Her kan en si at kvaliteten av hvert enkelt frimerke utmerket seg. Videre fikk herr Hilmar Nilssen *forgylt* for sin Frankrike, en førsteklasses samling av høy kvalitet. *Sølv* fikk herr Arnold S. Ødegaard for sin velstuderte Norges-samling, herr Agnar Presterud for sin smukke Russland fikk en velfortjent bronze — således var Norge verdig og godt representert på denne verdensutstilling.

Av andre Nordiske samlinger må fremheves herr Georg Menzinskys Skilling-banco, essays, proofs og ubrukt samt på brev. Denne verdifulle samling var i *Court of Honour*. Her savnet vi herr hoffjegermester P. A. Hagemans store Danmark og Dansk Vestindien i ark. En samling alle samlere av de nordiske land beser og studerer med interesse. *Gull* ble tildelt herr Hans Motts store Danmark og herr Lars Hedberg for sin berømmelige Sverige. *Gull/sølv* fikk Jacob Engels Danmark, herr Hugo Sjøbergs Sverige og herr herr Lauri Ruuskanens Finnland. *Forgylt* fikk herr Richard Boyers Holland som jeg har sett vokse fra 1951 — til sin nuværende praktfulle størrelse. Det var morsomt. *Forgylt* fikk også d.hrr. Georg Simonsen, P. Sjøman og Arvid Svärd fra Sverige samt d.hrr. Sopponen og Dromberg, Finnland. *Sølv* fikk d.hrr. Holger Olsson, Rolf Lindgren, Sverige og herr Kalle E. Vaarnes, Finnland. En samling som fikk juryens gratulasjoner var Sjømans spesielle studie av perforering som hjelper til rekonstruksjon av 4 skilling-banco. Derved er en forhåpentlig kommet på vei av rekonstruering av noen av 12 øre våpens mange plater. Dette er et stort arbeide hvor gratulasjon er på sin rette plass til herr Sjøman og hans med-studerende.

Samlere fra 38 land deltok i tevlingen. De Forenede Stater hadde, bortsett fra Storbritannia, flest deltagere (41). Spania hadde ingen utstillere, men en belgisk samler, herr Jean V. A. Dupont, viste en vidunderlig Spania som fikk gull.

I sin beretning sier juryen at konkurransen var meget stor, i særdeleshet for den store Grand Prix og de to spesielle awards, alle tre gull. Grand Prix gikk til herr R. M. Phillip, England for hans Storbritannia. De herrer G. E. Anderegg, Sveitz og Mario Tomasiné, Italia fikk hver sin spesielle award for respektive Sveitz og de

italienske stater. Medalje standard var usedvanlig høy, likevel var det en sjelden grad av alminnelig enighet innen juryen.

Ved siden av den utøvende komité var det komitéer for mottagelser, bankett, underholdning og handel. Således fikk jeg innbydelser mere enn jeg kunne overkomme, hvilket sikkert var tilfelle med mange andre. Det var to store middager. First Day Dinner lørdag 9. for 500 gjester på Savoy Hotel, og avslutningsbankett fredag 15. juli for 700 gjester på Dorchester Hotel. Da ble premielisten lagt ut og de høyeste premier utdelt. Tilstede var en uniformert herold som med høy, klar stemme fortalte hva og når noe skulle skje. På musikktribunen stod fire hornblåsere of the Royal Horse Guard i sine skinnende uniformer. Etter at gjestene hadde satt seg til bords kom den samlede jury marsjerende inn for å sette seg ved det lange hovedbord under hornblåsernes fanfarer. Ved utdelingen av de høyeste premier var det igjen fanfare for hver enkelt premievinner. Premiene ble overrakt vinnerne av den vakre Lady Mary Wilson. Det var festlig, en var kommet tilbake til turneringenes tid med herold og fanfarer. Og så var det dans noen timer utover.

For meg personlig var det gledelig å se hvor mange samlere som hadde mot til å delta i denne store tevlingen, hvor pent og nett selv en diplom-samling var. Enhver anmelder sin samling uten å vite hvem andre utstillere er — de blir ikke konkurrenter — for deltagerne vil i alminnelighet gjerne vise resultatet av egne studier, pen oppsetning og hva de tror er meget sjeldent eller noe lignende. I de over førti år siden jeg først stillet ut har fremskrittet av de utstilte objekter på alle punkter vært meget stor. Jeg husker at at Christiania holdt en frimerkeutstilling i 1918 — Bergen ble anmodet om å delta. Vår formann, herr Hroar Grundtvig, besluttet at Bergen skulle komme med en felles utstilling. Dette ble gjort. Min deltagelse besto i å utstille første side av hver av de Syd-Amerikanske stater fra min generalsamling som var i et firebinds Schaubek album. Resultatet ble at Bergen holdt en utstilling året etter. I Nordisk skrev Kristianiaklubbens daværende formann, herr Torjussen, meget pent om Bergensutstillingen som han hadde besøkt. I London nu hadde brev, både førfilatelistiske og med frimerker, fått en stor plass så å si i de fleste saminger.

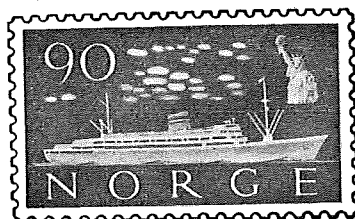
Som endel av leserne vet, er jeg oppe i årene, hvorfor det var dobbelt hyggelig for meg å treffe kjenninger og venner fra mange land — først kanskje i blant juryens medlemmer, dernest fra the Philatelic Congress of Great Britain, som avholdt sin årlige kongress i London hvor tre herrer underskrev the Roll of Distinguished

Philatelist. Denne gang var det d.hrr. J. Alfred Birch, John Easton, begge fra Storbritannia og herr Jan Pouli, Holland. The Scandinavian Group of Gr. Britain hadde også møte hvor den fremtredende filatelist, herr Carøe fra Cambridge holdt et foredrag. Dessverre var kun ni medlemmer tilstede. Hyggelig var det å få veksle noen ord med venner fra Amerika. En rekke av dem som var tilstede ved Norwex i 1955 var også her. Vår hjertevenn, Harry Lindquist og Earl Weatherly med sine sjarmerende fruer. Manges venn i Danmark og Norge er herr Roland King-Farlow. Han holder et åpent og gjestfritt hus — hver dag under utstillingen hadde han forskjellige middagsgjester fra de nordiske land, således var også jeg der en dag.

Det var hyggelig å arbeide sammen med Mrs. Louise Boyd Dale akkurat som jeg i sin tid arbeidet sammen med hennes far, den berømte storsamler Alfred Lichtenstein, New York. Hun besøkte meg i Bergen i 1934. Hun hadde kjørt sin sportsvogn fra Sveitz og syntes de norske veier var bra, men der var så mange svinger til venstre, til høyre, opp og ned — verst når det var begge dele samtidig. Mrs. Dale utstillet i Court of Honour. Jeg traff også en del kamerater fra Oslo med herr Arnstein Berntsen i spissen. Biering, Thune-Larsen og Gellein m/ frue. Ellers tror jeg ikke det var noen norske samlere — jo jeg var sammen med herr Lars J. Amundsen m/ frue.

Til slutt må jeg nevne hvor hjertelig gjestfriheten var. Utstillingens topp var herr Ewart Gerrish, han var over alt tidlig og sent, aktiv, smilende, alltid med åpne arme hilste han på meg overelskverdig således at min kone fikk inntrykk av at jeg var en meget viktig person. Ved de store tilstelninger var hans sjarmerende vakre frue ved hans side og lyste opp hele mottagelsen. Elskverdigheten fikk mange utslag, bl. a. må jeg nevne at jeg ble gjestemedlem av the Arts Club, London hvor jurymiddagen ble holdt. Sir John Wilson hadde vært denne klubbs formann i noen år. Han var også denne gang som alltid hvor han er tilstede juryens formann. I år hadde han vært ved utstillingene i Warsjava, Barcelona og nu London. Jeg anser ham som den fremste nulevende filatelist. Mr. R. A. F. Riesco holdt et stort haveselskap på sin vakre eiendom syd for London som en vellykket avslutning — akkurat som i 1950 — men den gang var det i mai. Det var flere blomster, idet rhododendron, asalea og alt mulig stod i full blomst, ja, Riesco m/frue var enestående. Dette er blitt litt mere enn frimerkeprat — dog disse inntrykk hører likevel med til de store frimerke-sammenkomster.

Skipsmerkene.

Merkene er i tofargetrykk. Tagging 13, papir uten vannmerke. Ark à 50. Dyptrykk fra Emil Moestue A/S, Oslo. Papir fra Alvøens Papir-

fabrikk, Bergen. Frimerkene er tegnet av professor Arne E. Holm. (Klisjeene utlånt av Postverket.)

Frimerkekrig mellom U.S.A. og Tsjekkoslovakia.

Det amerikanske frimerke med Masaryks portrett som det tsjekkoslaviske postvesen ikke tør slippe inn i landet.

Det er utbrutt en ganske underlig frimerkekrig mellom USA og Tsjekkoslovakia.

Krigen gjelder bruken av et amerikansk frimerke, som gjengir et portrett av T. G. Masaryk, grunnleggeren av det moderne Tsjekkoslovakia og landets første president.

Frimerket kom i to verdier, 4 og 8 cent, den 7. mars 1960 og inngår i en mer omfattende serie fra USA, med bilder av frihetsforkjempere fra alle land. I serien er hittil utkommet merker med portretter av Ramon Magsaysay, Filippinene 1957, Simon Bolivar, Syd-Amerika og Lajos Kossuth, Ungarn, 1958, José de San Martin, Argentina og Ernst Reuter, Berlin i 1959.

Da merkene var blitt lansert i Washington den 7. mars i nærvær av en lang rekke tsjekkoslaviske og amerikanere gikk selvsagt en mengde brev med de nye merker til adressater i Tsjekkoslovakia, men så opplevde man den store overraskelse at brevene ble utlevert til adressatene med frimerkene fjernet av det tsjekkiske postvesen og påstempelt: «Mottatt uten frimerker». På en protest fra det amerikanske til det tsjekkiske postvesen kom det overhodet ikke svar, men siden er brev til Tsjekkoslovakia med disse merkene blitt returnert med stempel: Ikke tillatt adgang.

Den framgangsmåte Tsjekkoslovakia har valgt, brukes i de tilfelle hvor det kommer internasjonal post, hvis innhold ikke godkjennes av mottakerlandet. Men i slike tilfelle skal mottaker-

landet gi melding til avsenderlandet — dette har Tsjekkoslovakia ikke gjort. Den 10. mai skrev Generalpostdirektøren i USA til det tsjekkiske postvesen og protesterte mot dets opptreden, og 8. juni ble det telegrafert i den samme anledning, men tsjekkerne har en dårlig sak å forsvare, så det kom naturligvis intet svar.

Imens stiger prisene på de amerikanske Masaryk-frimerker over alle grenser på det tsjekkoslaviske marked. —

Den grovtaggede i Ap.
(Postbladet)

Slutt for iår.

Med Europamerkene som kommer 19. september er det slutt med de norske frimerkeutgavene for i år, forteller frimerkeforvalter Verle i en samtale med Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Det har forresten vært meget travelt i det siste, driver i øyeblikket på med fordelingen av skipsmerkene, alle poststedene skal jo ha dem i god tid før den 27. Det har vært et svært arbeid å få dem ferdig i rett tid, det er jo 2 farger og hele 5 merker så det er ikke småtterier.

— Er de pene?

— Nå smak og behag. Personlig liker jeg dem svært godt og vi håper at publikum også vil få glede av dem, og at de vil bli god reklame for landet vårt.

— Noe nytt å fortelle.

— Ikke mere denne gangen. Vi har mange planer for neste år, men det er for tidlig å røpe noe.

Litt av posthornets historie.

Fortsatt fra side 91.

således fungerte som brevformidlere. I denne forbindelse hører vi også om slakterpostene i Syd-Tyskland.

Alt i 1806 har en skribent interessert seg for posthornet og dets historie. Han oppdaget at slakterne i Syd-Tyskland hadde malt små posthorn på skiltene sine. Ved å undersøke nærmere kom han til at postverket hadde lånt sitt emblem av slakterne og ikke omvendt.

Middelalderens slaktere reiste rundt om i landet og kjøpte opp slaktekveg. De flakket vidt om og ble svært ofte nyttet som brevformidlere. Landeveiene var imidlertid usikre på denne tiden. Ingen kunne føle seg trygge for landeveisrøvere. Slakterne ferdes da ofte om natten mens røverne fråtset og drakk det de hadde røvet om dagen. For å komme inn i stengte landsbyer etter mørkets frembrudd, nyttet de et horn. Dette hornet ble etterhvert emblem for slakterne.

I året 1516 organiserte Frantz von Taxis i Tyskland det første postverk som ble tilgjengelig for publikum. Dette postverket strakte seg over hele det mektige keiserrike som dengang omfattet Østerrike, Tyskland, Nederlandene, Spania og en stor del av Italia. Von Taxis lot sine postilloner utstyre med horn på samme måte som slakterne, og det varte ikke lenge før huset Taxis erklærte det for et eneretts-privilegium for sitt postverk å føre og nytte posthorn. Men slakterpostene og deres bud ville ikke godvillig gi avkall på sitt horn, og i nesten 300 år var det en stadig strid om bruken av posthornet.

Postverket utviklet seg imidlertid hurtig og makthaverne innså snart at det var en god forretning. Postverket fikk enerett på å bruke posthornet og makthaverne passet nøye på at dette ble fulgt. Blant andre passet Fredrik den Store på sine postilloners musikalske privileger. En adelsmann som ønsket at hans kusk skulle føre posthorn, skrev en søknad til Fredrik om dette, men fikk til svar. «Han kan skaffe seg så mange horn han vil, men bare ingen posthorn, for det er mot forskriftene».

Makthaverne hadde god grunn til å overvåke at deres posthornmonopol ikke ble misbrukt, for det fulgte store og verdifulle rettigheter med blåsing i posthornet. Når posthornets toner lød, måtte alle andre kjøretøyer vike til side og det hadde sin betydning på den tids veier som var smale og i dårlig forfatning. Posthornet tvang bomvokterne til å la posten passere uhindret og uten bompenger, likeledes måtte fergefolkene skyndte seg med å gjøre fartøyene klare når de hørte posthornsignalene. Strengt bevoktede by-

porter ble åpnet selv om natten mens andre kjøretøyer pent måtte vente til dagen grydde.

I en bok fra 1664 nevnes nytten av posthornet i 3 punkter. 1. Når postbudene om natten blåser foran byporten blir de hurtigere lukket inn. 2. Beboerne blir lettere underrettet når de skal levere brevene sine. 3. Når postbudene er gått seg vill om natten blåser de i posthornet og får på denne måten hundene i nærmeste landsby til å gjø. Dette kan da lede dem til landsbyen hvor folk kan føre dem på rett vei.

Her i landet hører vi først om posthorn i 1730. Posten førtes på denne tiden av bønder som hadde plikt til å befordre postvesken hver sin strekning. Som erstatning for denne befordringen ble bonden fritatt for militærtjeneste og veiarbeide. Det hele var imidlertid en byrde for bonden og posten ble ofte forsinket. Det kunne være brysomt særlig i onnene, å ha denne postbefordringen hengende over seg. Det hendt stadig at postvesken ble ført fram av tjenestepiker eller barn som kunne unnværes i onnearbeidet. At Generalpostamtet var underrettet om denne slendrian med postføringen kan vi lese av en plakat utstedt i 1730. Denne plakaten inneholder meldingen om at posthorn og postskilt skal tas i bruk av de norske postbøndene.

I plakaten heter det:

Det vorder Post-Bønderne i Norge herved tilkiendegivet, at efter Hans Kongelig Maists. allernaadigste Bevilgning af 8 April h. a. ere for dem Posthorner og Postskielter bleven anskaffede, hvilcke Posthorner og Skieldter med tilhørende Remmer og Spender, ligesom de til enhver vorder leverede, som et Inventarium ved Post-Gaardene skal forblive, og Post-Bønderne, saafremt samme Posthorner og Skieldter for deris Skyld enten blive beskadigede eller forkomme, dertil paa egen Bekostning Være Ansvarlige. Og haver ellers Post-Bønderne alletider, naar de fører Posten, eller hvem af deris Folck den for dem fører, disse Post-Skielddter og Posthorner paa sig at henge, og naar de kommer i enge Pladser imellem Klipperne eller andenstæds, da at blæse udi Posthornerne, at hvo som dem der maate møde, kunde vide at lade dem Plads til at forbie passere, paa det at Posten ey i saa maade skulle hindres eller Opholdes, Ligeledes haver Post-Bønderne og ved Blæsen i Posthornerne deris Ankomst til Post-Gaardene, hvor Postens Omvexling skeer, saa og underveys, hvor Post-Aabnere ere, og i Stæderne, hvor Post-Contoirne befindes (hvor de og skal blæse naar de derfra afgaar) forud at tilkændegive paa det at Vedkommende straxen kunde tilreede, neml. Post-Bønderne, som skal Omvexle Posten at annamme Post-Sæcken, og dermed saa fort igien afreise, Post-Aabnerne at udtage af Klappen og i den indlegge underveys

Brevene, og Postmesterne i Stæderne at tage imod Posten og den videre spedere; at Posten saaledes med ald erfordrende Skyndtelighed kand vorde befordret, derhos og Post-Bønderne Advaris, at de Posten, naar de ey selv kand føre den, ved Dygtige Karle, eller ved Voxne Dreng, som de i saadan Fald kan lide paa (hvilcke Post-Sæcken til Hest, hvor Rides kand, skal fortbringe) og ey ved nogle Piger og smaa Dreng, som efter Beretning paa adskillige Stæder skal være gængs, haver at see fortskaffet. Efter hvilcket alt samtl. Post-Bønderne under forventende Straff, om anderledes skulle fornemmis sig nøye haver at akte.

Kjøbenhavn. General-Post-Amtet, den 29 Aug. A. o. 1730.

Kongel. Maiests. til Danmarck og Norge forordnede Directeurer udi General-Post-Amtet.

A. F. von Johnn, N. Müller.

Etterhvert øket postmengden. Rutenettet ble utvidet og posttransporten ble bedre organisert. Det ble ansatt faste postførere til å ta seg av postvesken, og en laget timesedler hvorpå det ble påført hvor lang tid posten skulle bruke på de forskjellige strekningene. Ved hvert poststed ble klokkeslettet for postens ankomst og avgang skrevet på timeseddelen. Postmesteren eller post-åpneren skrev også en anmerkning om føreforholdet og ellers de brev han tok ut og de han la ned i postvesken. Han skulle også kontrollere at postførerens posthorn fulgte med på turen.

I en instruks fra 1838 for postfører Erik Nilsen Loftsaas i ruten mellom Bergen og Voss heter det blant annet:

Foruden Postførerens Omsorg for Postvæsenets sikkerhed og gode Tilstand paaligger det ham tillige at inøve sig et rent og tydelig Signal derpaa saaledes at han kan benytte Hornet paa en forsvarlig Maade og give en saa ordentlig Lyd dermed at den kan høres i den længst mulige Afstand. Postføreren som bringer Posten gjennem Bergens Bye, skulle vedholdene bruge Hornet paa Touren igjennem Byens gader og fornemmelig ved Postveien forbi Hjørner og Triangelen, Torvet og Almenningerne.

Bergen Postkontoir 27/de Marts 1838.

Hirsch.

Av denne instruksjonen ser en at det forlanges ingen annen ferdighet i bruken av posthornet enn at — give en saa ordentlig Lyd dermed at den kan høres i længst mulig Afstand —. En behøvde således ikke være musiker for å bekle stillingen som postfører her i landet.

I Tyskland var forholdet noe helt annet. Postførerne her ble de reneste kunstnere på posthornet. Særlig var Bayern kjent for sine musi-

kalske postilloner. I Østerrike var Karlsbader-postillonerne de ledende.

Postillonerne underholdt de reisende som fulgte med postvognen, med muntre melodier og fanfarer. Den kjente komponisten Beethoven har nedtegnet en slik fanfare i 1812. Han kom fra et kuropphold i Karlsbad og på reisen syntes han så godt om postillonens fanfare at han skrev den ned i skisseboken sin og tilføyde: Postillonen fra Karlsbad.

Det fulgte fordeler med å være en dyktig hornblåser. De flinkeste ble tildelt et æresposthorn av en bedre type og ofte fikk de oppdrag med å kjøre for fyrstelige personer. Dette førte med seg gode drikkepenger for de musikalske postillonen. Æresposthornet ble innført i 1828 og samtidig ble det fastsatt bestemte melodier og signaler som skulle blåses.

Det var naturlig at andre land på denne tiden forsøkte å etterligne det tyske postverk, som var det ledende på det postale område. Her i landet kom aldri posthornet til å spille noen musikalsk rolle. Det var nok om postføreren kunne gi et tilstrekkelig tut i hornet, ingen forlangte at han skulle spille på det. I Danmark var det mer interesse for bruken av posthornet. Særlig postillonerne fra København var dyktige blåsere, men så hadde de også den kjente musiker og komponist H. C. Lumbye som instruktør.

De gamle posthornmelodiene er heldigvis oppbevart. Hertug Maxmilliaw og Bayern lot dem nedskrive og under tittelen «Posthornklänge» ble de utgitt i München i 1869 i en bok med reisebeskrivelser fra postkusenenes dager. I Danmark ble det trykt et lite hefte med posthornsignaler i 1843. Det inneholder de bestemte signaler som skulle blåses og dessuten noen småmelodier.

Posthornet som musikkinstrument har vært nyttet av flere store komponister. Vi kan nevne Bach, Händel og Haydn. Mozart har et «Corno di posta» blant instrumentene i en serenade for orkester. Den store violinist og komponist Louis Spohr lar posthornet medvirke i en polonese i hans Nocturno for blåseinstrumenter.

Intet annet musikkinstrument er blitt så meget besunget som posthornet og særlig av Tysklands romantikere. Goethe og Heine har gitt sitt bidrag, og senere fulgte en rekke diktere som von Eichendorff, Rückert, Hoffmann von Fallersleben og Chamisso, for å nevne noen.

Etterhvert har jernbanen og mer moderne transportmidler avløst de gamle postførerne. Posthornet er forstummet og romantikken som fulgte med, er nå bare et minne for de eldre av oss. Vi behøver ikke lenger å lytte etter posthornet som varslet om nyheter fra den store verden eller om

Fortsatt neste side.

Med enerett klubbstyrene.

Så lakker og lir det med sommeren 1960. Det er vel imidlertid for tidlig å gi den noen endelig attest — ennå er dagene lange, og vi venter oss mange gode sommerdager og -kvelder.

Men kalenderen taler sitt tydelige språk. Det er august — og september lurar rundt hjørnet. Og september er frimerkemåned, og klubblivet skal ta til igjen. Mens medlemmene er spredt rundt land og strand, og lar frimerker og hobby ligge trygt bevart i bankboksen, må tillitsmennene tenke på den nye sesongen. Medlemmene har krav på program til møtene, og helst så godt program som mulig. Hva er så god underholdning? Når vi nå i lengere tid har lest møterefelatene ser vi at mange klubber har vanskelig for å skaffe stoff til møtene. Det blir gjerne til at et par trofaste gjengangere blir plaget i det uendelige. Det er så enkelt for klubbledelsen å ty til disse våre trofaste.

Det er for tiden så populært med utenlandsreiser i ferien og det gamle ord: «Wenn jemand eine Reise tut, da kann er was er ersählen» står fremdeles ved makt. Hvorfor ikke få en eller flere til å fortelle om sine ferieturer, og som illustrasjoner bruke landets frimerker? Det finns vel knapt nok det sted eller severdighet av noen betydning som ikke er gjengitt på frimerker. For ethvert møteprogram bør vel helst ha en filatelistisk tilknytning.

Det som har forbauset oss er at klubbene utover landet ikke har benyttet seg av Postmuseets filmservice. Denne service er helt enestående. Filmene leies ut gratis og franco til samtlige klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund. Ved brev fra våre kjæreste. Nei, inne i stua har vi henvendelse til stedets postkontor vil klubbene få alle nødvendige opplysninger, og postmesteren vil dessuten skaffe filmene til det bestemte tidspunkt såfremt de er inne. Det eneste Postmuseet

radioen og telefonen, de er i pakt med vår tid, nyttige og nødvendige, men akk så lite romantiske.

Som en liten smak på romantikken omkring posthornet siterer vi litt av von Eichendorffs «Sehnsucht»:

Es schienen so golden die Sterne,
Am Fenster ich einsam stand
Und hörte aus Weiter Ferne
Ein Posthorn im stillen Land.
Das Herz mir im Leib entbrannte,
Da hab ich mir heimlich gedacht,
Ach, wer da mitreisen könnte
In der prächtigen Sommernacht!

forlanger er at filmene blir kjørt av kyndige folk, og at en bruker 16 mm lydfremviser. Lydfilm er jo ingen sjeldenhet i våre dager, og om klubbene ikke har trenede folk innen sin midte, er det alltid et fotofirma som er behjelpelig.

Og det som er det beste med denne servicen er at det er fullverdig og god film som tilbys. La oss nevne noen vi selv har sett, og som vi vil anbefale på det aller beste. For å ta den mest filatelistiske først, den svenske fargefilmen «Märklige märken». En ypperlig film om frimerker. Spilletid 15 minutter.

Posten og posttjenesten ligger jo oss frimerkesamlere varmt på hjertet, og her er det mye å velge i. Vi nevner i fleng: Posten i Bergen, om det gamle og det nye postkontoret, Post til utpost, om den store begivenheten når postflyet kommer til Svalbard, fargefilm, Med posten på kysten, også i farger, Postrevyen 1959 om forskjellige begivenheter i Postverket 1959, osv.

Filmer som kanskje ikke er så filatelistiske, men likevel meget god underholdning, er de ypperlige SAS-filmene, Over polen, fargefilm med Riiser Larsen som guide fra Kjøbenhavn til Tokio, Østenfor sol og vestenfor måne, en fargefilm som viser en flytur fra Kjøbenhavn over Skandinavia, Nordpolen, Grønland, Alaska til Japan. Filmen viser også folke- og dyreliv på de forskjellige steder, og så til slutt den som vi falt helt i staver over, Lauritz Falcks fantastiske Kamera Safari. Denne filmen er en opplevelse både hva angår bilder og farger.

Dette var bare noen av filmene, det er meget mere å velge i, katalogen teller hele 48 nr., og selvom en del er beregnet på internt bruk i postelaten så er der mye å velge i. Det er bare å sette igang.

(Post)

BOKHYLLEN.

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

The Stamps of New South Wales av mr. G. J. Hutson F.R.P.S.L. utgitt av the Royal Philatelic Society London. Pris £ 10—10—0.

Det er et stort arbeid som filatelisten mr. Hutson har utført. Han eier den største samling av disse sjeldne klassiske frimerker. Som rimelig har Sir John Wilson, Bart, K.C.V.O skrevet et forord og boken har en åtte siders innledning skrevet av publikasjonskomiteen. Begge disse, forord og innledning gir en nødvendig beskrivelse av posthistorien samt detaljer som kanskje ikke er nødvendig for spesialister men for den alminnelige samler, en god hjelp når han går igang med dette vakre og interessante verk hvis utstyr ligger på det høyeste nivå m. h. t. papir, trykk, illustrasjoner og innbinding.

Verket behandler New South Wales frimerker fra 1850 til 1905, lettskrevet, forsåvidt et sådant vitenskapelig arbeide kan bli det for den alminnelige samler. For spesialisten er arbeidet et leksikon, som gir svar på alt som kan besvares om disse frimerker som alltid har vært populære. Tror vi, men kommende filatelister vil nok finne mere å lete etter. Det vil nok bli mere å skrive om N.S.W., et land som i 1911 fikk hr. A. F. Basset Halls verk med studier av original dokumenter i Commonwealth Post and Telegraph Departement. Dette var i 1911, det siste ord den gang, men nu kommer mr. Hutson med sitt store arbeid som muligens om femti år vil bli etterfulgt av studiearbeide som vil tilfredsstille den tids samlere.

Som dere forstår er dette en bok som vil glede N.S.W. samlere som har noen få av Sydney Views og ønsker å vite mere om farger, gravering m. m. — ja mere enn Norge nr. 1 kan by.

A. O.

The Maritime Postal History of London 1760/1960 av Alan W. Robertson. Utgitt av Robson Lowe Ltd, 50 Pall Mall, London S.W. 1 i anledning «London 1960». Innbundet, format 25 × 28 cm, 68 sider kunstrykkpapir. Pris 37/— portofritt.

Dette fremragende verk av engelske største autoriteter på dette område er en fryd for alle som er interessert i skipspost. Robertson gir oss først en grundig oversikt over alle de stempeler som har vært brukt i forbindelse med den maritime post over London. Hvert stempel er katalogisert, beskrevet i minste detalj, alle opplysninger om tidsrom og farger som en benyttet har han fått med, og han har sist men ikke minst illustrert hvert enkelt stempel — enten ved tegninger eller like ofte ved gjengivelse av brev med sjeldent klare avtrykk av de forskjellige stempeler. Der finnes ialt 74 store illustrasjoner av slike brev og omkring 200 tegninger av de forskjellige stempeler.

Foruten alt dette har Robertson også fått med London Ship Letters Office' (skipspostkontor) historie fra 1799 ti 1847, med detaljer om måten posten ble behandlet på før opprettelsen av dette kontor.

I et avsnitt om rater gir han en effektiv og enkel formel for tyding av de forskjellige takster som finnes notert på slike brev, og ved eksempler viser han hvorledes denne tabell kan benyttes av enhver leser.

En bok som ikke bør savnes i bokhyllen hos noen som er interessert i skipsbrev og alt som har med den siden av posthistorien å gjøre.

Sjeldne frimerker billige i Brooklyn:

Skillsmerker stemplet i Flekkefjord ble kjøpt av Flekkefjordsgutt — verd 1400 kr.

For noen dager siden gikk en Flekkefjordsgutt, som er ivrig frimerkesamler, opp 49. Street i Brooklyn. Plutselig sto han foran en frimerkeforretning. Han steg på, og kommet innennfor hørte han en negerkvinne utenfor disken som sa: — Nei, jeg vil ikke selge for den prisen.

Foran henne lå fem norske frimerker som skulle selges. Det var de første norske skillsmerker som har en katalogpris på 100 kr. Kjøpmannen bød 6 dollar for samlingen. Flekkefjordsguten la på til 10 dollar. 12, sa kjøpmannen. 15, sa Flekkefjordsguten, og dermed ble det.

Da gutten fikk se litt nærmere på frimerkene, oppdaget han at det ene var stemplet Flekkefjord. Nå måtte han få vite hvor negerkvinnen hadde fått tak i disse frimerkene. Jo, fruenn hennes hadde gitt henne en del gamle bøker som skulle brennes opp og frimerkene kom for en dag.

Men dermed er ikke historien slutt. Da Flekkefjordsguten kom hjem og fikk studert merkenene nærmere, oppdaget han til sin store overraskelse at ett av dem er en såkalt dobbelfot, som er meget sjelden. Den noteres i dag til en omsetningsverdi av 1000 kroner.

(Stavanger Aftenblad).

Brev fra leserne.

Herr redaktør.

I nr. 6 for i år beklager De Dem sterkt om lite stoff av verdi og spør om der ikke foregår noe på det filatelistiske plan og hvilke oppdagelser og landevinning er gjort i det siste.

Jeg vil anbefale Dem i mangel av stoff å sakse (selvsagt med kildeangivelse) fra andre filatelistiske blad. Hvorfor har De f.eks. ikke sakset fra Hortensklubens organ Frimerke-Kontakt nr. 6/1959 den sensasjonelle nyhet om funnet av Nymans prøveutkast til Oscarserien? Skulle ikke det være i alle norgessamleres interesse, at NFT hjalp til å spre en slik nyhet? Jeg tillater meg å betegne det som utilgivelig at redaksjonen ikke straks sakset den sensasjonsbomben.

Jeg skriver samtidig til F-K at bladet må sendes NFT om det da ikke alt gjøres. Men denne oppsiktsvekkende nyhet må De da iallfall ha hørt om.

Joh. L. von Tangen.

For det første henviser herr von Tangen til ting som er skjedd før vår redaktørtid, for det annet så får vi ikke Frimerke-Kontakt og for det tredje, — er det ikke rimelig at når det blir gjort slike oppsiktsvekkende oppdagelser innen den norske filateliens at melding herom blir sendt NFT?

Mange takk for at De vil skaffe oss Frimerke-Kontakt, vi er meget interessert i all den filatelistiske litteraturen vi kan komme over.

Med hensyn til å klippe mener vi at det bør gjøres med forsiktighet, vi tror ikke NFT vil tjene på å være opptyg av andre.

Red.

Herr redaktør.

Hvor alvorlig en ser på frimerkesamlingen så er og blir det en hobby — en kjepphest som en rir på i ledige stunder — en lek. Denne leken dyrkes av millioner — i vårt land av tusener. Men hvor mange av disse norske samlerne står i NFT? — kun en liten brøkdel, en liten spekulativ kjerne av fluelortfilatelisten som har glemt at de selv en gang var grønn. Skal bladet bli mer populært (noe som igjen forbedrer økonomien) så må bladet nå andre enn bare disse få utvalgte. Det må opptas stoff som kan leses av amatørerne — gutten i gata, kontoristen og arbeideren — kort sagt av alle som sysler med «the king of the hobbies». En liten stofflig omlegging vil tjene bladet og forbundet — det vil tjene norsk filateli og den enkelte samler.

Gå de norske nytugavene bredere plass — diskuter dem kritiser dem — alle fall skriv om dem. Skandinavisk Filateli meldte så tidlig som i januar at Norge skulle utgi blomstermerker, flyktningemerker og flere andre serier som jeg ikke har lest noe om i NFT. Nå kommer det ut en hel serie merker med skipsmotiv og de er allerede avbildet i mange aviser, men NFT synes ikke å ha hørt om at en slik serie var forestående. Videre ymter Skandinavisk Filateli om en turistserie, en nansen-serie, et Europamerke og en SAS-serie, men det bladet som skulle tjene norske filatelisten vet tilsynelatende ingen ting — en må følge med i utenlandske tidsskrifter for å få beskjed. Postvesenet har nå gjenopptatt

førstedagsavstemplingen og pene særstempler dukker nå opp, men de blir aldri avbildet i NFT slik som f.eks. Skandinavisk Filateli pleier å gjøre med de svenske særstempler. La f.eks. kjente filatelisten få lov til å uttale seg om nytugavene i et lite intervju — still dem opp mot lignende merker fra andre land og vurder dem på alle måter.

Gjør nyhetsservicen mer fullstendig og mindre rodet, opprette en klippespalte hvor det sakses stoff fra dagspressen som kunne være av interesse, lag en liten spalte med klipp fra de lokale klubborganer og bytt stoff med andre frimerketidsskrifter. Omtal forskjellige motivområder og lag små konkurranser med frimerkepremier o.l. Server små frimerkevitser og kom gjerne med et kryssord i ny og ne. Stoffproblemer burde være fremmedord innen filateliens hvor hvert enkelt frimerke er verd en omtale.

Av de mer positive artikler i de 6 numrene som nå har kommet ut har jeg merket meg bl.a. Verdens flyktningear (nr. 5), Filatelistisk revy (nr. 6) omtale av kilovarene (nr. 6) m.fl. Dette er opplysende og rettlendene artikler som enhver kan ha interesse av — flere av disse så blir sikkert lesekreten større.

Harald Hallstensen,
Sørvågen i Lofoten.

*

Redaksjonen takker for innlegget. Vi er helt enige med herr Hallstensen i hans første avsnitt, og vi har i den utstrekning det har vært mulig forsøkt å gjøre stoffet mere populært for det store flertall av våre lesere. Det vil imidlertid alltid være noen som ikke er fornøyd, og redaktørens jobb er tross alt å redigere stoffet, ikke skrive alt som «står i bladet». Vi vil derfor gjenta hva vi skrev i «Den ansvarlige — og den uansvarlige» i forrige nummer — send oss det stoffet De ønsker å lese.

Saklig og berettiget kritikk er som sagt alltid hyggelig å få — men redaksjonen synes det er uberettiget kritikk når herr Hallstensen beskylder oss for å sove når det gjelder de norske nytugaver og førstedags-stempler. I nummer 2/1960 nevnte vi rykte om nye Nordkappmerker og like så at der skulle komme en serie med skipsfartsmotiver! I nr. 3/1960 meldte vi til og med om verdiene og at serien besto av 5 merker i dobbelt format, tegnet av professor Arne Holm. Samtidig skriver Drammens FK i referat gjengitt annet steds i dette nummer at «Budstikka», DFK husorgan, er den første til å melde om de nye skipsfartsmerkene. — Leser ikke abonnentene bladet?

Hva nyhetsmeldingene for Norge forøvrig angår, har vi forgjeves henvendt oss til Poststyret for å få forhåndsmelding før den offisielle melding foreligger, men dette er i brev fra Postdirektøren av 26/3—60 avslått med den begrunnelse «at man på grunn av konsekvensene ikke finner å kunne samtykke i noen særordning for NFT». Rykter i nyhets-spalten eller andre steder går vi ut fra at leserne ikke er interessert i?

Hva angår de nye førstedags-stempler ber vi herr Hallstensen, og mulige andre som ikke oppdaget disse å slå opp på side 34 i nr. 3/60 hvor han vil finne avbildet stemplet som ble brukt til Flyktningemerkene, og skulle ikke noe ufor-

utsett komme i veien vil han også kunne finne noen flere stempel-illustrasjoner i dette nummer.

Det kunne til slutt være fristende å slå oss på brystet og påpeke at NFT var det første filatelistiske tidsskrift som avbildet utkastet til årets Europa-merker, takket være gode venner i Finnland!

Red.

Herr Redaktør.

Kilovaren.

I Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 6 d. å. har redaksjonen en artikkel vedrørende den norske kilovaren.

Til det er å bemerke at redaksjonen har vært heldig i sitt kjøp av brukte merker. For en så god kilovare har ikke jeg fått kjøpt siden 1956.

Den siste kilovaren kjøpt ved samlerluken her i Oslo for vel 1 måned siden ga dette forstemmende resultat:

200 stk. off. sak	kr. 2,01
1½ kr. Haakon 7. 92 stk.	> 2,76
5 kr. " " 8 "	> 0,40
Jubiléumsmerker 46 "	> 3,25

tilsammen kr. 8,42

Det som var igjen var av aller semste sort, som betales med 20 til 40 øre pr. 100 stk. Så kilovaren innbrakte meg således kr. 8,42 + 3,75 for frasortert, ialt kr. 12,17.

Så mitt bidrag til postmannslaget blir da kr. 12,83 for å få kjøpe 1 kilo brukte frimerker.

Vel — noe bør gjøres — men hva? I hvert fall må utenlandske samlere gjøres kjent med forholdene.

P.S. Venter på håndboken.

Arnulf Mauseth.

Ja det gjør vi og.

Red.

Herr Redaktør.

Originalgummi på eldre ubrukte frimerker.

Det later til at ekspertenes oppfatning av spørsmålet om i hvilken grad manglende gummi på et eldre ubrukt merke skal innvirke på prisansettelsen, er noe divergerende. Norgeskatalogen antyder en prisreduksjon på ca. 50 pst. av katalogprisen, mens «Facit» 1960 antyder 25 pst., jfr. også «Facit» 1959.

Jeg utfordrer herved en av våre hjemlige eksperter til å dosere over emnet i en artikkel i NFT. (Hvorfor skriver dere forøvrig så sjelden i tidsskriftet?)

Det er vel av særlig interesse å få belyst spørsmålet om — og i tilfelle i hvilken grad, gummien i årenes løp vil kunne skade merket. Såfremt det forholder seg slik at gummien kan forårsake rustflekker etc. vil jeg for min del foretrekke et ubrukt eldre merke hvor gummien er vasket av.

Ærbødigst,
Finn Aagaard.

Plassen står åpen mine herrer.

Red.

Norvegiana.

Hålogaland Filatelistklubb har i vårsesongen avvirket en medlemskonkurranse om hvilke utenlandske merker som gjenga norske motiver. Rammen ble innsnevret ved at det i betingelsene ble angitt at motivene i seg selv skulle være norske ikke bare kunne føres til Norge; av den grunn ville f.eks. Ghana's vikingeskip ikke bli godkjent.

Vel, konkurransen er avblåst og her gjengis de merker som ble trukket frem i lyset:

1899 USA Even Nybakken (norsk utvandrer) sitter på den fremste plog på 2 cent «Farming in the West».

1925 USA «Restaurationen».

1930 Island De første kolonister anført av nordmannen Ingolf Arnarson.

1938 Island Leif Eirikson.

1944 USA Norges flagg.

1948 Ungarn Roald Amundsen.

1948 Cuba dr. Amauer Hansen.

1951 Sør-Korea Norges flagg.

1952 Frankrike Motiv fra Narvik.

1955 Monaco Monte-Carlo løpets rute med motiv fra Oslo.

1956 Bulgaria Henrik Ibsen.

1956 Romania Henrik Ibsen.

1956 Russland Henrik Ibsen.

1957 Russland Edvard Grieg.

1957 Dominikansk Republikk Egil Danielsen.

Kanskje tidsskriftets lesere kan forlenge listen?

Arne Bergan.

Fargeklatt eller feil?

Johan W. Markhus, Kirkeveien 106, Haslun p.å. har sendt oss dette bildet. Har noen sett maken er herr Markhus takknemlig for beskjed.

Særstempler.

Ved elskverdig imøtekommenhet fra Postverket kan vi i dag bringe de siste spesialstemplene, samt det som skal brukes til førstedagsstempling på de nye sjøfartsmerkene. Klisjeene er utlånt av Postverket.

Særstempling i anledning av ny flytype på SAS-ruten København—Los Angeles.

Avtrykket av det omhandlede spesielle dato-stemplet ser slik ut:

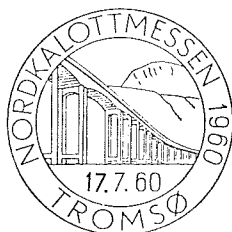
Postsparebanken deltok med en ekspedisjonsstand på Jubiléumsutstillingen i Sandnes i tida 17. juni—3. juli 1960. Under utstillingen var det i virksomhet et midlertidig poststed med navnet *Jubiléumsutstillingen 1960 Sandnes*.

Høyere priser for U. S. A.-merker.

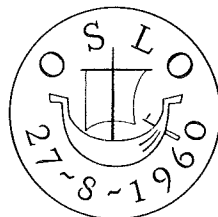
På auksjon hos Harmers i New York den 16. mai ble et 10 c. USA (Scot nr. 73) som har en katalogverdi av \$ 3 solgt for hele \$ 700. — Selv om merket er beskrevet som «Fantastisk eksemplar med brede marger og perfekt sentring, — muligens det beste brukte eksemplar av «Black Jack» som kjennes,» så er likevel prisen oppsiktsvekkende. Det er ikke mange merker som oppnår 230 ganger katalogverdien på auksjon. 4 c blå fargefeil av Columbusutgaven 1893 som er katalogiseret til \$ 1250 oppnådde \$ 1550 og 1 c. Pan American 1901 med omvendt midtstykke katalogisert til \$ 850 ble solgt samtidig for \$ 975. Det er igjen kvaliteten som skaffer topprisene!

Postsparebanken deltok med en ekspedisjonsstand på Nordkalottmessen i Tromsø i tida 3. juli —17. juli 1960. I utstillingstiden var det i virksomhet midlertidig poststed med navnet *Nordkalottmessen 1960 Tromsø*.

Førstedagsstempling.

Her har vi det spesialstemplet som skal brukes på merkene den 27. august.

Meldinger fra Postverket.

Fagerengbog poståpneri Kornstad herred, Møre og Romsdal fylke, er nedlagt fra 1. mai 1960. Post til stedet skal sendes til *Kårvåg*.

Med virkning fra 1. april 1960 er det i Høyland herred, Rogaland fylke, opprettet et feltpoståpneri med navnet *Vatneleiren*.

I tiden 4.—12. juli 1960 var det i virksomhet et brevhus II i landsleiren til Frelsesarmeens Speiderpikeforbund. Brevhuset hadde navnet *Ringsakerleiren 1960*.

I samband med den internasjonale sommerleiren som Arbeidernes Ungdomsfylking hadde på Utøya i Tyrifjorden i tida 13.—23. juli 1960 var det i virksomhet et feltpoståpneri med navnet *A.U.F.-leiren Utøya 1960*.

By- og bygdenytt.

Som rimelig er har vi ikke så mye å by på i denne spalten denne gangen. Det er sommerferie og stillhet over det ganske land. Vi får imidlertid ta med resten fra vårsesongen.

BERGENS FILATELIST-KLUBB avsluttet sesongen på Solstrand Turisthotell i Os den 14. juni. Damene var møtt tallrikt frem, og ialt var det 45 stykker som tok for seg av kyllingen. Men før en kom så langt var det sightseeing med forfriskninger og etterpå var det dans med også forfriskninger. Og så var det taler og sanger og festfilatelistisk stemning.

DRAMMENS FILATELISTKLUBB, møte nr. 335, 13. juni i «42» under ledelse av formannen Tungesvik. Under posten «Stjernerdyss» fikk frk. Asta Larsen 4. stjerne i møtebåndet, Tungesvik, Breivik og Smith 3. og Amundsen 1.

Så var det fest med ekte Drammenslaks som smakte vidunderlig, og så koset en seg den hele aften. Til slutt takket Hovind formannen for ypperlig arbeid.

OSLO FILATELISTKLUBB, møte nr. 1471 23. mai i Oslo Handelstand, under ledelse av formannen, Anders Evensen. Tilstede var 73 medlemmer og 2 gjester.

Formannen lyste fred over minnet til medlem nr. 136/58 jordskifteoverdommer Andreas Hilde, Oslo, som var avgått ved døden.

Kveldens hovedpost var Hans Rodes kåseri fra Vest-Afrika. Under eventuelt kritiserte Aasen stemplingsvignettene og etterlyste de gamle. Thune-Larsen anbefalte å ta opp saken på et møte til høsten. Formannen erklærte seg enig og noterte seg anmodningen. Møtet ble så avsluttet med Gratislotteriet.

Møte nr. 1472 8. juni på Frognerseieren Hovedrestaurant i forbindelse med det årlige sommermøte og ble ledet av formannen, Anders Evensen. Tilstede var 23 medlemmer og 3 gjester.

Det ordinære møte ble hevet kl. 20.10, og medlemmene tok plass ved det festlig dekkede bord. Grahm ønsket velkommen, og formannen talte senere og kunngjorde at sølvpinsetten for dette året tilfalt Hein Torgersen. Meldingen om dette og at Torgersen var blitt frisk igjen utløste spontant bifall.

Vi ønsker velkommen.

OSLO FILATELIST-KLUBB, fru Hildegard Rode, Spydeberg.

Æres den som....

På møtet i Drammens Filatelistklubb den 13. juni henledet formannen medlemmenes oppmerksomhet på siste nr. av «Budstikka», klubbens husorgan, spesielt omtalen av den nye skipsfarts-serien som kommer 27. august. «Dette er opplysninger som ikke har stått på prent», sa formannen.

Se «Frimerkepressen går» i nr. 3 av NFT.

På gjennomreise.

Fortsatt fra side 93.

her i byen, og er glad for at jeg fikk anledning til å besøke det.

— Dere har vel et samlingssted i Victoria også?

— Jo, det har vi. Vi var så heldige å få kjøpe et eldre herskapshus — meget sentralt — ingen av medlemmene har mer enn 15 til 20 minutters vei. Vi har ominnredet huset slik at vi har fått bibliotek, dagligrom, mottakelsesrom og en stor møtesal. Den er om jeg skal si det selv meget pen, selv «Royal» i London misunner oss den.

— Hvordan er De fornøyd med den australske frimerkepolitikken?

— Den er vel stort sett all right. Vi tør vel si at vi er et renselig land. Vi har da også to filatelistar med i frimerkeutvalget.

— De snakker jo rent Oxford?

— Det er rett jeg legger an på det. Det er en forskjell på engelsk og australsk. Vi snakker lenger oppe i munnen. F. eks. ordet «day» uttales på engelsk «dei» mens australieren sier «dai» lik det engelske «die» som betyr å dø. Under krigen ble en hårdt såret engelskmann bragt inn til et australsk lasarett i bevisstløs tilstand. Da han kom til seg selv så han opp på sykepleiersken og sa «Nurse, did I come in here to die?» — No, you came in yesterday.»

— — — —

Så er da «London 60» slutt og juryen har talt. Mr. Purves fikk rett, det var en englander som dro avsted med kaka, Grand Prix, Mr. R. M. Phillips fra Brighton. Og samlerlandet var, jo da, Great Britain. «Englenderne setter alltid mye inn på å vinne på hjemmebane sa mr. Purves. Men det holdt nok hardt denne gangen, for de to neste, «Special Awards» gikk til G. A. Anderegg, Sveits for Sveits og til Mario Tomasini, Italia for gammelitalienske stater.

Angående andre resultater fra utstillingen henvises til egen omtale.

Frimerkeutstilling i Oslo 1961.

På møtet i Oslo Filatelistklubb den 23. mai opplyste formannen at styret hadde planer om å feire klubbens 75-årsjubiléum i 1961. Det er meningen å arrangere en nasjonal utstilling i Oslo Handelstand i tiden 24.—27. august 1961, hvortil inviteres samlere og medlemmer av alle norske klubber, med egen avdeling for tema og juniorsamlere. Poststyret er tilskrevet om postal støtte.

Europamerkene kommer 19. sept.

På «Den Første Europeiske Post- og Telekomunikasjonskonferanse» som ble holdt i Montreaux i juni 1959 ble 19 stater enige om å utgi en felles frimerkeutgave. Merkebildet var gjenstand for konkurranse og det var som nevnt i NFT nr. 4/60 finnen Pentti Rahikainen som seiret med det utkastet som vi bragte bilde av den gang og som vi gjentar her. Siden merkene skal minne om den europeiske Post- og Telekommunikasjonsavtale har de endelige merkene fått tilføyet bokstavene CEPT under hjulet i Europa. I «Frimerkepressen går» har vi tatt med melding om Europa-merker fra Finnland, Island, Frankrike og Norge. Noen offisiell melding om den norske utgave er ikke kommet, men på en telefonisk henvendelse bekrefter frimerkeforvalter Verle at det norske merket også kommer 19. sept. og verdien blir 90 øre og fargen blå.

En ting som er spennende når et gjelder denne utgaven er om Storbritannia vil bryte tradisjonen, og gi ut et merke uten monarkens portrett. Enten må England bryte tradisjonene eller så går denne gode ideen i vasken for de andre 18 statene kan i alle fall ikke ha dronning Elisabeths portrett på sine merker. Sannsynligvis blir det første alternativet fulgt og England-samlere kan glede seg til en behagelig avveksling fra den britiske konservatisme.

Merkene kommer ut mandag den 19. september og de enkelte land kan begynne forhåndssalg lørdag den 17. sm. Frankrike vil f. eks. benytte seg av denne tillatelsen.

Brevsamling oppnår høy pris i London.

En samling engelske kolonimerker på helbrev solgt hos Harmers i London for 345.000,— kr. Samlingen kostet vedkommende samlere rundt 65.000,— kr., men det mest sensasjonelle ved salget er at ganske alminnelige merker på brev, slike som samlere flest ikke har brydd seg med å gjemme på konvolutt, oppnådde meget høye priser. Særlig var halverte merker på brev i skuddet.

1961-katalogene på trappene.

Zumstein Briefmarkenkataloges Europa 1961
og **Zumstein Schweiz/Liechtenstein-Katalog 1961**

kommer ut den 1. september. I pressemeldingen sier forlaget at katalogene gjenspeiler den sterke prisstigning som har funnet sted på frimerke-markedet.

Med de gode erfaringer vi har fra tidligere utgaver av Zumstein er vi sikker på at også denne gang er katalogene av høyeste klasse.

Facit1961

kommer på markedet 22. august. Det blir spennende å se hvordan denne meget gode katalog setter prisene på merkene denne gang. Som alltid tidligere vil den nye utgaven sikkert bli studert grundig av alle som samler på Nordens frimerker.

Katalogen er til salgs hos
Wennergren-Cappelen A/S, Oslo.

Stanley Gibbons 1961 Part II. Europe & Colonies Catalogue.

Den 12. august kommer endelig denne katalogen på markedet igjen. Det blir sikkert en del pågang siden den forrige utgaven har vært utsolgt fra forlaget siden april 1959.

Prisen blir 30/— + porto.

Skandinavien.

Fra lager og mange nylig indkøbte Samlinger kan jeg tilbyde gode Udvalg specialt Danmark. For viderekomne Samlere sender jeg gerne Udvalg eller Mærker til Paasyn efter Mancoliste.

Skriv og meddel hvad De søger til

ELOF NIELSEN,

Vejlevej 32,

Horsens — Danmark.

Bytteforbindelser søkes norske merker også 4 blokker.

Or.sakf. KARSTEN OHM,
Skagen 18 — STAVANGER

Godt tilbud!

«Oppgi Deres alder, interesser, språkkunnskaper og navn og adresse til meg, og hvilket land De interesserer Dem mest for, og jeg sender Dem adresser til kr. 2,25. (I ubrukte norske frimerker). Om De vil ha to adresser får De dem for kr. 4,— i ubrukte norske frimerker. Har adresser fra alle land, men anbefaler følgende: Japan, Tyskland, U.S.A., Holland, Italia og de nordiske land.

Jeg sender Dem adresser samme dag som jeg hører fra Dem! Skriv i dag!

Skriv til: AMUND MYKLEBUST, JR.,
Boks 47, Uskedal, Sunnhordland.

Den nye Zumstein-katalogen E. 1961

Den sensasjonelle prisutviklings spill.

EUROPA 44, opplag. Innhold: Alle Europas frimerker, utenlands-postkontorer og tidligere tyske kolonier. Hel lininnbinding, over 120.000 priser, ca. 19.000 bilder, over 1500 tekstsider.

Pris SFr. 20,—, med register SFr. 21,50, Porto SFr. 2,20.

SCHWEITZ/LIECHTENSTEIN. Stadig økning i opplagstallet viser katalogens popularitet. Den er praktisk og kan lett stikkes i lommen. Oversiktlig katalogisering og velavstemt prisangivelse, alt for bare

SFR. 1,— + 20 Cts porto.

Begge kataloger kommer 1. september.

De er å få i alle frimerkeforretninger eller ved direkte betaling med intern. postanvisning og til forleggeren (med filatelistisk frakatur).

Zumstein & Cie, Inh. Hertsch & Co.

Postfach 1291, Bern-Transit, SCHWEITZ

STORBRITANIA

(Nr. etter AFA.).

- Nr. 49 brukt kr. 150,—, kr. 210,—, kr. 250,—.
 - Nr. 66 brukt kr. 120,—, kr. 240,—, brukt par kr. 450,—.
 - Nr. 69 stemplet 1. jan. 1900 kr. 600,—, annet eksemplar 560,—.
 - Nr. 85 brukt kr. 250,—, kr. 300,—.
 - Nr. 98 brukt kr. 300,—.
 - Nr. 99 hjørneeksemplar kr. 120,—.
 - Nr. 117 ubrukt kr. 160,—, brukt kr. 120,—.
 - Nr. 145 ubrukt kr. 320,—, brukt fra kr. 160,— til kr. 210,—.
 - Nr. 186 ubrukt kr. 160,—, brukt kr. 120,—.
- Meget mere England i utvalg.

D. M. WOLFF

(M. S. Wilson)

9, Jessel Mansions, Queen's Club Gardens,
London W. 14, England.

NYHETER

fra hele verden får De billig og sikkert ved å tegne et abonnement hos meg. Har nyhetstjeneste for Europa, FN, USA, Israel m. v. som har bestått i 20 år. — Be om en prøvesending — den kommer omgående.

ERIC KARLSSON

Box 347, Västerås, SVERIGE

Estland, Lettland, Litauen.

kjøpes — bedre enkeltmerker, avarter, utvalg, brev, postdokumenter, postkort, zeppelin, interessante avstemplinger, sjeldenheter etc.

Vennligst be om kjøpeliste.

ARVID RUCINS,

Duisburg-Meiderich, Mönchswiese 7,
TYSKLAND

Jahrzehntelange Erfahrungen in der Ausgestaltung und qualitativ hochwertigen Ausführung bestimmen die zum Verkauf offerierten Erzeugnisse an Briefmarkenalben, Einsteckbücher und philatelistischen Bedarfsartikeln.

Schnellste Bearbeitung Ihrer Aufträge sowie umgehende Lieferung sagt Ihnen zu der

VEB (K) BRIEFMARKENALBEN - Verlag

Aschersleben, Postfach 129
Deutsche Demokratische Republik

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS

FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 — 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Oslo Filatelistklubbs Juniorav.
v/Omar Eliassen,
Ole Vigsst. 6, Oslo.

ROM OLYMPIADEN 1960

Sommarolympiaden i Rom är årets stora händelse även på frimärksfronten. Var med från början och samla dessa vackra serier från hela världen. Teckna ett abonnemang på 1960 års Olympiad-frimärken hos oss, så får Ni allt från årets början, även FDC finns på lager.

Italien: Rom olympiaserie utk. 25.6. 1960

Ostämplad komplett serie kostar
Nkr. 10,— d:o FCD kr. 11,50
Specialkuvert med specialstämpel
från invigningen av Rom olympiaden
frankerad med komplett olympiaseri kr. 11,50

Betaling per postanvisning eller potsförskott, Porto extra.

FRIMÄRKSAFFÄR LAURI PELTONEN

HANGÖ — FINNLAND

Europamerker 1960

Førstedagskuverter fra alle udgivende lande n. kr. 65,—.

Skandinavien alene n. kr. 15,—.

Betaling med bestilling pr. postanvisning, eller Banknoter.

Byttingen Taastrup,

Parkvej 29, Taastrup
D A N M A R K

Vår stora kilovarerealisation

»Grisen i säcken«

PÅGAR NU

Precis som vid tidigare erbjudanden består dessa realisationssäckar av transport-skadade kartonger, plombskadade varor av tullen öppnade provkilon från olika försändelser, och ur söndriga kartonger eller säckar utrunnet innehåll. De varor som ingå säljes utan hänsyn till vanligt försäljningspris, och i varje säck finns flere originalvaror — den enda garanti vi vill ge är att vår lagerchef lovat medpacka tre originalkartonger i den lilla säcken och sex i den stora. Och allt säljs till ett pris som motsvarar det allra billigaste i kilovaraväg! Men endast så länge som det finns något kvar i lagerrummet med »grisar»!

«Grisen i säcken 1», en 10 kg-säck brutto (med minst 6 post- eller lagerskadade originalkartonger). **Pris norske kr. 180,—.**

«Grisen i säcken 2», en 5 kg-säck brutto (med minst 3 kartonger som ovan). **Pris norske kr. 97,50.**

ÖVRIGA KILOVAROR

i rikaste urval — låga priser — höga merköpsrabatter. Begär vår sommarprislista.

ROLF GUMMESSON A.B. — Kilovaralagret Sommarvägen 6, Norrviken.